

Szegedi Törvényszék
15.P.21.665/2015/26.

A Szegedi Törvényszék a Bihari ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd címe) által képviselt **felperes nevecíme** alatti lakos **felperesnek** - a Dávid Stanka Szikla Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Stanka Gergely ügyvéd címe) által képviselt **alperes nevecíme** szám alatti székhelyű **alperes** ellen **szereződés érvénytelenségének megállapítása** iránti perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T:

A bíróság a 2008. április 21. napján kelt **ügyletazonosító szám** ügyletazonosítójú kölcsönszerződést érvényessé nyilvánítja akként, hogy az induló ügyleti kamatlábat évi 9,13 %-ban (kilenc egész tizenhárom század százalékban) tünteti fel.

A bíróság **megállapítja**, hogy

- a 2008. április 21. napján kelt **ügyletazonosító szám** ügyletazonosítójú kölcsönszerződés V. pontjának az ÁSZF 100. pontja szerinti választott bírósági kikötésre utaló rendelkezése, valamint
- a fenti kölcsönszerződés általános szerződési feltételeit rögzítő „... Zrt. Általános Szerződési Feltételek Kölcsön, Személy- és Kishaszon-gépjárművek” általános szerződési feltételek XIII.100. pontja, továbbá
- a 2008. április 21. napján kelt **ügyletazonosító szám** ügyletazonosítójú kölcsönszerződés VII. pontjának az ÁSZF 71. pontjára utaló rendelkezése, valamint
- a fenti kölcsönszerződés általános szerződési feltételeit rögzítő „... Zrt. Általános Szerződési Feltételek Kölcsön, Személy- és Kishaszon-gépjárművek” általános szerződési feltételek XI.71. pontja, továbbá
- a fenti kölcsönszerződéshez kapcsolódó „Szerződés Vételi Jog Alapítására” megállapodás

érvénytelen.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 95.000,- (Kilencvenötezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak 100.270,- (Egyszázezer kettőszázhetven) forint elsőfokú eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak
11.140,- (Tizenegyezer száznegyven) forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt van helye fellebbezésnek, amelyet írásban 3 példányban a Szegedi Ítéletáblához címezve lehet benyújtani a Szegedi Törvényszéknél.

Szegedi Törvényszék
15.P.21.665/2015/26.

2

A másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálhatja el a fellebbezést, ha ezt a fellebbezési határidő lejárta előtt a felek közösen kérték, ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére, vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték megfizetésére vonatkozik, csak a teljesítési határidővel kapcsolatos, továbbá, ha csak az ítélet indokolása ellen irányul és a fellebbező fél a fellebbezésben nem kérte tárgyalás tartását. Ha a fellebbező fél akár a fellebbezésében, akár a másodfokú bíróság felhívására, illetve a fellebbező fél ellenfele a másodfokú bíróság felhívására tárgyalás tartását kéri, a fellebbezést tárgyaláson kell elbírálni.

Az ítéletábla előtti eljárásban az ítélet, valamint az ügy érdemében hozott végzések elleni fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselő kötelező. Erre tekintettel a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye, nyilatkozata hatálytalan. Amennyiben a fél jogi képviselővel nem rendelkezik, pártfogó ügyvéd kirendelése iránti kérelmet nyújthat be a lakóhelye szerint illetékes kormányhivatal igazságügyi szolgálatánál.

INDOKOLÁS:

A bíróság a peres felek nyilatkozatai, **tanú neve** tanúvallomása és a csatolt okirati bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes a **gazdasági társaság 1** (címe) megbízottal eljáró **gazdasági társaság 2** (címe) szállítótól megvásárolta a **alvászám** alvászámú OPEL (D) Zafira 1,9 típusú személygépkocsit, amelynek bruttó

vételára 4.100.000,- Ft volt. A vételár finanszírozására 2008. április 21. napján svájci frank alapú kölcsönszerződést kötött az alperes jogelődjével a **alperesi jogelőd neve**-vel (a továbbiakban: alperes). Az alperes a **ügyletazonosító szám** ügyletazonosító számú kölcsönszerződés alapján 2.600.000,- Ft kölcsönösszeget folyósított. A szerződő felek a kölcsönösszeg szerződés szerinti visszafizetéséhez a futamidőt 120 hónapban, a havi törlesztőrészlet összegét 33.264,- Ft-ban határozta meg. Az egyedi szerződés a teljes (induló) hiteldíj mutatót (THM) 10,40 %-ban határozták meg. A szerződés „No casco” típusú volt.

Az egyedi szerződés V. pontja szerint: „Az Adós (Adóstárs) tudomásul veszi, hogy a Kölcsönszerződés hatályba lépésekor érvényes” Kölcsön személyi- és Kis hasznongépjárművek - Általános Szerződési Feltételek” (a továbbiakban: ÁSZF) a Kölcsönszerződés elválaszthatatlan 3. számú mellékletét képezi és a Kölcsönszerződés aláírásával tanúsítja, hogy annak tartalmát megismerte. Továbbá, hogy a Hitelező az ÁSZF III., XI. pont és XIII. fejezetében foglalt rendelkezésekre, ezen belül az ÁFSZ XIII. 100. pontja szerinti választott bírósági kikötésre külön is felhívta a figyelmét. Az Adós (Adóstárs) kifejezetten úgy nyilatkozik, hogy ezen figyelemfelhívó tájékoztatást megértette és azokat kifejezetten elfogadja. A jelen Kölcsönszerződés által nem szabályozott kérdésekben az ÁSZF és a Hitelező Üzletszabályzatának rendelkezései az irányadók. Az Adós (Adóstárs) aláírásával elismeri, hogy a Hitelező a Kölcsönszerződés megkötésekor minden olyan szerződési feltételről tájékoztatta, amely jogszabály erejénél fogva válik a jelen Kölcsönszerződés részévé.”

Az egyedi VI. pontja „Fizetési kötelezettségek módosulása” cím alatt az alábbiakat tartalmazza: „Az Adós(Adóstárs) tudomásul veszi, hogy a finanszírozás deviza neve szerinti referencia-kamatláb változásának, valamint deviza-alapú szerződések esetén az árfolyamváltozásának kockázatát viselni köteles, amelynek eredményeként a törlesztőrészletek az ÁSZF 20-22. pontjai szerint Szegedi Törvényszék 15.P.21.665/2015/26.

módosulhatnak. A referencia-kamatláb felülvizsgálati periódusa: 3 hónap, a törlesztőrészlet módosulása szempontjából a követendő változás minimális mértéke (küszöbérték): 0,2 %.”.

Az egyedi szerződés VII. pontja szerint: Az Adós jelen Kölcsönszerződés aláírásával vételi jogot enged a Hitelező részére az Adós kizárólagos tulajdonában álló, a jelen Kölcsönszerződés II.

részében meghatározott Gépjármű vonatkozásában az ÁSZF 69-82. pontjaiban meghatározott feltételekkel.

Az Adós hozzájárulás ahhoz, hogy a Hitelező a Ptk. 375. § (4), 374. § (5) és a 373. § (4) bekezdéseit

alapján a vételi jog gyakorlására bármikor, harmadik személyt jelöljön ki. A harmadik személy

kijelölése esetén ezen harmadik személyt a Hitelezővel azonos jogosultságok illetik meg, illetve

kötelezettségek terhelik.

A Gépjármű vételára az az összeg, amelyet a Gépjármű vonatkozásában a Hitelező által kijelölt

független szakértő az Adós költségére készített szakértői véleményben a Gépjármű likvidációs

értékeként meghatároz. A Felek kifejezetten megállapodnak abban, hogy a vételár meghatározásának ezen módját elfogadják. Az Adós kifejezetten hozzájárul ahhoz, hogy amennyiben a vételi jogot a Hitelező által kijelölt harmadik személy gyakorolja, akkor a harmadik

személy a vételárat közvetlenül a Hitelezőnek utalja át, amellyel a Hitelező az elszámolás során az

Adós tartozását csökkenti.

Az Adós kifejezetten lemond arról a jogáról, hogy jelen pontban foglalt nyilatkozatait visszavonja.

Az egyedi szerződés VIII. pontja utolsó bekezdése szerint: „....az Adós(Adóstárs) kijelenti, hogy a

jelen Kölcsönszerződést, illetve annak valamennyi mellékletét a 2. sz. melléklet kivételével, elolvasta, megértette, azok alkalmazását elfogadja, azokból 1-1 példányt átvett. A 2. sz. mellékletet

a Hitelező a hitelösszeg folyósítását követő 7 munkanapon belül küldi meg az Adósnak. Az Adós,

amennyiben az 2. sz. mellékletben foglaltakkal nem ért egyet, köteles azt a kézhezvételtől számított

3 munkanapon belül a Hitelező részére írásban jelezni, ennek hiányában a Hitelező jogosult úgy

tekinteni, hogy a 2. sz. mellékletben foglaltakat visszavonhatatlanul elfogadja.”

A fenti kölcsönszerződés általános szerződési feltételeit rögzítő „... Zrt. Általános Szerződési Feltételek Kölcsön, Személy- és Kishaszon-gépjárművek” általános szerződési feltételek

(a továbbiakban: ÁSZF) vonatkozó pontjai az alábbiakat rögzítik:

1. A Kölcsönszerződés célja, fedezet című fejezete:

3. pont: az adós tudomásul veszi, hogy a Kölcsönszerződés elsődleges fedezete a

Gépjármű, és ezért hozzájárulását adja, hogy a Hitelező a Gépjárműre az Adós tulajdonszerzésének időpontjával vételi jogot, annak biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat alapítson, valamint - nem szerződészerű teljesítés esetén - a Hitelező elvonja az Adós birtokláshoz, használathoz, hasznosításhoz való jogát, hogy a törzskönyvet a teljes futamidő során letéti őrzésben tartja és az ÁSZF-ben foglaltak szerint felhasználja, illetve hogy a Gépjármű rendeltetészerű használatát és állapotát a futamidő során ellenőrizze, és szükség esetén kötelezze az Adóst a normál elhasználódásnak megfelelő állapot helyreállítására, a folyamatos fedezettség biztosítása érdekében.

III. „Kölcsönnyújtás, a Kölcsön visszafizetése” című fejezete:

9. pont: „Az Adós a folyósított kölcsön után ügyleti kamat”-ot köteles fizetni a Hitelezőnek.
A

Fizetési Ütemezésben (a Kölcsönszerződés 2. sz. melléklete) meghatározott tőke- és kamatrészből

álló törlesztőrészlet (induló) összege is az éves (induló) ügyleti kamatláb figyelembe vételével kerül

kiszámításra. Az ügyleti kamat összegének számítási módja:

Szegedi Törvényszék

15.P.21.665/2015/26.

4

Ügyleti kamat összege = tőke x elszámolási periódus naptári napjainak száma x ügyleti kamatláb

360

10. pont: a Hitelező a Kölcsön összege után a Kölcsönszerződésben meghatározott futamidőre a

Kölcsönszerződésben meghatározott mértékű teljes éves *hiteldíj-mutató*-t állapít meg. A teljes

hiteldíj-mutató (THM) számítása 41/1997. (III. 5.) Korm. rendelet 8-11. §-ban, valamint az 5-6. sz.

Mellékleteiben foglaltak szerint történik és a feltételek, illetve a jogszabályok változása esetén a

THM módosulhat. A THM mutató értéke nem tükrözi a kölcsönkamat kockázatát és a deviza alapú

kölcsön esetén a kölcsön árfolyamkockázatát. A Kölcsönszerződés aláírásával elismeri, hogy a

Kölcsönszerződés aláírása előtt a THM rövidítés feltüntetésével két tizedesjegy pontossággal a

kalkuláció szerinti teljes hiteldíj-mutatót megismerte.

11. pont: A Kölcsön változó kamatozású. A Hitelező jogosult egyedi döntésével kamatmentes

finanszírozást megállapítani.

12. pont: Az Adós minden a Kölcsönszerződéssel kapcsolatos fizetési kötelezettségét - devizaalapú Kölcsönszerződés esetén is - magyar forintban köteles teljesíteni. Deviza-alapú Kölcsönszerződés esetén, azonban a Hitelező az Adós kötelezettségeit a Kölcsönszerződés III. pontjában meghatározott devizanemben tartja nyilván. Az Adós megfelelő devizában kifejezett szerződés szerinti fizetési kötelezettségeit a Kölcsönszerződés elválaszthatatlan, 2. sz. mellékletét képező Fizetési Ütemezés tartalmazza. A Hitelező jogosult az Adósnak a Kölcsönszerződésben forint összegben, illetve a Fizetési Ütemezésben a Kölcsönszerződés III. pontja szerint devizában - HUF - alapú szerződés esetén forintban - meghatározott fizetési kötelezettségeit módosítani a jelen ÁSZF 21., 22. pontjai szerint.

13. pont: A Fizetési Ütemezés tartalmazza a Kölcsönszerződés devizanemét, a megfelelő devizanemben meghatározott törlesztőrészleteket, azok tőke- és kamatmegoszlását és naptári dátum szerinti esedékességét, deviza-alapú Kölcsönszerződés esetén a szerződés alapárfolyamát (a ... Bank Zrt.-nek a kölcsön folyósításának napjára érvényes devizavételi árfolyamát), a 14. pontja szerinti referencia-kamatlábát és annak a Kölcsön folyósításakor érvényes értékét, valamint a jelen ÁSZF 44. pontja szerinti Beépített Casco biztosítás havonta esedékes díjait. A Kölcsönszerződésben az Adós által vállalt magyar forintban kifejezett fizetési kötelezettségeket, azaz a Kölcsönszerződés III. pontjában meghatározott *Havi törlesztőrészlet*-eket a Hitelező a Kölcsön folyósításának időpontjában számítja át a megfelelő devizanemre az alábbi képlet szerint:
Törlesztőrészletek devizában kifejezett összege = törlesztőrészletek Kölcsönszerződés szerinti forint-összege/... Bank Rt.-nek a vételár megfizetésének napjára jegyzett deviza vételi árfolyama.

14. pont: A referencia-kamatláb - amennyiben a Kölcsönszerződés másként nem rendelkezik - megegyezik a ... Lízing Referencia-kamat megfelelő, a Kölcsönszerződés III. pontjában meghatározott devizanemhez tartozó értékével. A referencia-kamatláb %-os mértékét a Hitelező Kamat tájékoztatóban teszi közzé, melynek változtatási jogát fenntartja. A Kamat tájékoztató jelen Általános Szerződési Feltételek elválaszthatatlan mellékletét képezi. A Hitelező az Adóst a referencia-kamatláb Adós számára kedvezőtlen változtatásáról a módosítás hatályba lépése előtt legalább 15 nappal értesíti a Kamattájékoztatónak a Hitelező ügyfélforgalom céljára szolgáló helyiségeiben történő kifüggesztése útján. A referencia kamatláb Adós számára

kedvezőtlen változást nem jelentő módosításáról a Hitelező legkésőbb a hatálybalépést megelőző munkanapon értesíti az Adóst, a Kamattájékoztatónak a Hitelező ügyfélforgalom céljára szolgáló helyiségeiben történő kifüggesztése útján.
Szegedi Törvényszék
15.P.21.665/2015/26.

5

15. pont: A törlesztőrészleteket az Adós köteles esedékességkor, a Hitelező értesítése alapján a Kölcsönszerződésben és a jelen ÁSZF-ben foglaltak szerint megfizetni. A törlesztőrészletek esedékességi időpontjait a Kölcsön Hitelező által történő folyósításának időpontja határozza meg az alábbiak szerint:

Folyósítás napja Esedékesség

1-12. között: **5.**, ill. az azt követő munkanap
13-22. között: **12.**, ill. az azt követő munkanap
23-31. között: **20.**, ill. az azt követő munkanap

A törlesztőrészletek megfizetése alól a Hitelező értesítésének elmaradása és/vagy a befizetési csekk hiánya az Adóst nem mentesíti.

17. pont: Amennyiben az Adós bármely, a Kölcsönszerződésen alapuló fizetési kötelezettségének esedékességkor nem tesz eleget, a késedelem időtartamára késedelmi kamatot köteles a Hitelező részére fizetni, amelynek mértékét a Kölcsönszerződés rögzíti. A késedelmi kamat számításakor 1 év 360 napnak tekintendő.

21. pont: A Fizetési Ütemezésben a Kölcsönszerződés devizanemében meghatározott törlesztőrészletek - Fix részletes konstrukció - jelen ÁSZF 21. d) pont esetén a Kölcsönszerződés utolsó törlesztőrészlete és hátralevő futamideje - a jelen pontban, valamint a jelenben ÁSZF 44., 49., és 57. pontjában írtak szerint változhatnak, melyekről a Hitelező írásban tájékoztatja az adóst...
- az a) és d) alpontokban meghatározott esetkörökben.

22. pont: A törlesztőrészletek forintban kifejezett összege a mindenkori esedékességkor a ... Bank Zrt. deviza eladási árfolyamán kerül meghatározásra. A törlesztőrészletek számlázása az Adós részére az alábbiak szerint történik:

- A Hitelező a számlázás napján az esedékességhez legközelebb eső ismert árfolyamon meghatározott törlesztőrészletről küld értesítést az Adósnak, majd
- a következő esedékességkor kiállított kamatszámán kerül elszámolásra (terhelésre/jóváírásra) az előző esedékesség időpontja és a számlázáskor érvényesített árfolyam közötti árfolyamváltozás(ok) alapján forintban számított árfolyam-különbözet. A futamidő utolsó esedékességére vonatkozóan a Hitelező a számlázás napján az esedékességhez legközelebb eső ismert árfolyamon, még idő előtti szerződéslezárás esetén (58. és 63. pont b) pontok), amennyiben a kiküldött ajánlat az azon megjelölt időpontig visszaérkezik, akkor a lezárási ajánlaton szereplő árfolyamon állítja ki az utolsó fizetési értesítőt.

IV. „Elidegenítési és terhelési tilalom; törzskönyv” című fejezete:

23. pont: Az Adós kötelezettséget vállal arra, hogy a Kölcsönszerződésből eredő valamennyi fizetési kötelezettsége maradéktalan teljesítéséig a Gépjárművet nem idegeníti el, és nem terheli meg a Hitelező előzetes írásbeli hozzájárulása nélkül. Az Adós és a Hitelező az Adósnak a Gépjármű feletti tulajdonszerzésével egyidejűleg a hitelező javára alapított vételi jog biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat kötnek ki a Gépjárműre. Az Adós kötelezettséget vállal arra, hogy a Gépjármű-törzskönyvkiadása iránti kérelmet a jelen pont szerinti tartalommal, a forgalmi engedély kiállításával egyidejűleg, az Okmányirodához benyújtja vagy a Szállítóval, illetve -

Szegedi Törvényszék
15.P.21.665/2015/26.

6

megbízási szerződés alapján történő adásvétel esetén - a Megbízottal benyújtatja. Az Okmányirodához benyújtott kérelemben a törzskönyv kizárólagos jogosultjaként a Hitelezőt kézbesítési címként a Hitelező székhelyét kell megjelölni, és kérelmezni kell a Hitelező Kölcsönszerződés és a jelen ÁSZF 69. pontja alapján fennálló vételi jogának, valamint a jelen pont szerinti elidegenítési és terhelési tilalomnak a Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatalába történő bejegyzését. Amennyiben a Hitelező által kiállított kérelem a törzskönyv kiállításának felfüggesztését, úgy ezt köteles az Adós az illetékes hatóságnak benyújtani.

24. pont: Az Adós a Hitelező javára a Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal nyilvántartásába bejegyzésre került korlátozásokat a Kölcsönszerződésből

eredő tartozása maradéktalan kiegyenlítéséig nem jogosult törölni és ezen időpontig kizárólag a Hitelező jogosult a törzskönyv illetékes hatóságtól történő átvételére és letétként való őrzésére, valamint az a feletti rendelkezésre. Amennyiben a hatóság a Gépjármű törzskönyvét tévesen az Adósnak adta át, illetve küldte meg, vagy a Gépjárművet törzskönyv nélkül helyezték forgalomba - az erre vonatkozó jogszabály hatályba lépését megelőzően - az Adós a birtokába került törzskönyvet, függetlenül attól, hogy annak kiállítására kinek a kérelmére, vagy hivatalból került sor a Hitelezőnek haladéktalanul köteles átadni. A Hitelező, mint a törzskönyv kizárólagos jogosultja, a futamidő során bármikor jogosult a törzskönyv kiállítását kérni az illetékes hatóságtól, a Hitelező jogosult azt kizárólag átvenni és a Kölcsönszerződésből eredő valamennyi tartozás kiegyenlítéséig őrizni.

27. pont: A Hitelező a birtokába került törzskönyvet a Kölcsönszerződés megszűnését követően akkor bocsátja az Adós rendelkezésére, illetve a felfüggesztett törzskönyv kiállítását az Adós költségén akkor kéri az Okmányirodától - amennyiben erre lehetőség van - úgy közvetlenül az Adóst megjelölve a törzskönyv jogosultjaként - ha az Adós a Kölcsönszerződésből eredő valamennyi fizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tesz. Ezzel egyidejűleg a Hitelező hozzájárulását adja a jelen ÁSZF 23. pontjában foglalt bejegyzéseknek (elidegenítési és terhelési tilalom, vételi jog) a Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal nyilvántartásából való törléséhez.”.

A XI. „A kölcsönszerződés kötelező biztosítékai: vételi jog” című fejezete:

69. pont: „A Hitelező és az Adós a Kölcsönszerződés aláírásával egyidejűleg vételi (opciós) jogot alapítanak a Kölcsönszerződés II. pontjában meghatározott Gépjármű vonatkozásában a következő alapfeltételek szerint:
Az eladó a Kölcsönszerződésben meghatározott Adós a vevő a Kölcsönszerződésben meghatározott Hitelező vagy a Hitelezőnek a [1959. évi IV. törvény] Ptk. 375. § (4), 374. § (5) és a 373. § (4) bekezdése alapján megtett írásbeli nyilatkozatában a vételi jog gyakorlására kijelölt harmadik személy. A Hitelező kizárólagosan jogosult eldönteni, hogy a vételi jogot ő vagy a kijelölés alapján harmadik személy gyakorolja. A vételi jog vonatkozásában a Hitelezőt megillető jogosultságok,

illetve kötelezettségek a vételi jogot gyakorló harmadik személyt illetik meg, illetve terhelik, amennyiben a harmadik személyt a Hitelező a vételi jog gyakorlására írásban kijelölte, ezért ezen időpontot követően a jelen ÁSZF vételi jogra vonatkozó részei vonatkozásában a hitelező helyett a vételi jogot gyakorló harmadik személyt kell érteni.

70. pont: A vételi jogot alapító megállapodás a Gépjármű feletti tulajdonjog Adós általi megszerzésének napján lép hatályba és a hatálybalépésétől számított 5 (öt) évig marad hatályban.

Szegedi Törvényszék
15.P.21.665/2015/26.

7

71. pont: Az Adós és a Hitelező kifejezetten megállapodnak abban, hogy abban az esetben ha a Kölcsönszerződés lejáratát az 5 (öt) évet meghaladja, külön okiratban egy másik vételi jogot is alapítanak.

A szerződő felek a kölcsönszerződés megkötésekor „*Szerződés vételi jog alapítására*” elnevezésű megállapodást kötöttek, amelynek *16. pontja* szerint: „A jelen vételi jogról szóló megállapodás a Kölcsönszerződés futamidejének 5. évének elteltét követő első naptári napon lép hatályba és 5 évig hatályos”.

A XII. fejezet az elszámolás szabályait rögzíti.

84. pont: Az Adós köteles a Hitelező részére megtéríteni:

a) Hitelező valamennyi az Adós mulasztásából, késedelméből eredő, igazolt költségét (különösen, de nem kizárólagosan a monitoring díj, amelynek mértékét a Hitelező a 90. pont szerinti *Hirdetmény*-ben vagy a kezelési költségek és díjak mértékére vonatkozó külön megállapodásban határozza meg; ...

e) Előtörlesztéssel (58. pont) történő megszűnés esetén a Hitelező 90. pont szerinti *Hirdetményében*

(vagy a kezelési költségek és díjak mértékére vonatkozó külön megállapodásban) meghatározott kezelési költséget;

f) A jelen ÁSZF 63. c) pontjában hivatkozott esetben az elszámolás elkészítésével összefüggő

kezelési költségeket, amelynek mértékét a Hitelező a 90. pont szerinti *Hirdetmény*-ben (vagy a

kezelési költségek és díjak mértékére vonatkozó külön megállapodásban) határozza meg;

g) Amennyiben a Kölcsönszerződés megszűnése az Adós felróható magatartására vezethető vissza

(63. b) pont), megghiúsulása miatti kötbért, amelynek mértékét a Hitelező a 90. pont szerinti *Hirdetmény*-ben (vagy a kezelési költségek és kezelési díjak mértékére vonatkozó külön

megállapodásban) határozza meg;

j) Az előzőekben (a jelen pont a)-h) alpontjaiban) felsorolt fizetési kötelezettségek bármelyikének késedelmes teljesítése esetén az azok esedékességétől számított, a 17. pont szerinti késedelmi kamatot, amelynek mértékét a Kölcsönszerződés határozza meg.

A XIII. „Egyéb rendelkezések” című fejezet:

100. „*Irányadó jog, eljáró bíróság*” című pontja:

A Kölcsönszerződésben nem szabályozott kérdésekben a hatályos jogszabályok rendelkezései az irányadók.

A Kölcsönszerződésből eredő jogvitáik rendezésére az Adós, Adóstárs, a Biztosítéki Szerződés

felei, valamint a Hitelező alávetik magukat a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő

Állandó Választott Bíróság kizárólagos illetékességének, amely Választott Bíróság saját eljárási

szabályai alapján jár el. A tárgyalás helye Budapest. Mindegyik fél egy-egy választott bírót jelöl és

az így jelölt két választott bíró választja meg az elnököt. Ha bármelyik fél a választott bíró jelölésével késik, vagy azt elmulasztja, a másik fél jogosult a választott bírót kijelölni és az így

kijelölt választott bírók jogosultak megválasztani az elnököt.

A felperes módosított keresetében a 2008. április 21. napján kelt és **ügyletazonosító száműgylet** azonosító számú kölcsönszerződés egésze érvénytelenségére alapítottan ennek

jogkövetkezményeként a szerződés határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítása jogcímén

kérte az alperest 656.482,-Ft megfizetésére kötelezni.

Másodlagosan kérte a fenti egyedi szerződés III. pontja szerint „*Fizetési Kötelezettségek*” című

fejezete, illetve ezen belül a „*A Kölcsön devizaneme: CHF*” kitétele érvénytelenségének a megállapítását. Kérte továbbá az *egyedi szerződés V. pontja* szerinti *választott bírósági kikötés* és a

Szegedi Törvényszék

15.P.21.665/2015/26.

ÁSZF 100. pontja érvénytelenségének a megállapítását - hivatkozva azok tisztességtelenségére.

Továbbá kérte *egyedi szerződés VII. „Vételi jog” pontja* és az *ÁSZF XI. fejezet 71. pontja* érvénytelenségének a megállapítását. Kérte a fenti kölcsönszerződéshez kapcsolódó „*Szerződés*

Vételi Jog Alapítására” megnevezésű (1/F/2.) szerződés érvénytelenségének a megállapítását.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a **alvázszám** alvázszámú OPEL (D) Zafira típusú személygépkocsi törzskönyvének a kiadására.

Az egész szerződés érvénytelensége tárgyában előterjesztett módosított kereseti kérelme jogszabályi

alapjául a szerződés megkötésekor hatályos, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló

1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 203. § (6), (7) bekezdéseit, 210. §. (2) bekezdése,

213. § (1) bekezdés a)-b)-c)-d) és e) pontjait jelölte.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjára alapított igényét illetően arra hivatkozott, hogy a perbeli

kölcsönszerződés nem tartalmazza, hogy mennyi a devizában fennálló tartozás összege.

Nem lehet

megállapítani, hogy a törlesztőrészleteket (ami tőke+kamat) milyen oknál fogva váltotta át CHF-re

az alperes. Hivatkozott továbbá arra: „*Nem is szerepel az egyedi kölcsön összegeként feltüntetett*

CHF a szerződésben. 2.276.100,- Ft összegű kölcsönt kértem és kaptam, a 6/2013. sz.

PJE 1. pontja

alapján pedig nem is állapítható meg, hogy a perbeli kölcsönszerződés deviza szerződés”.

Előadta a

deviza alapú szerződés velejáró eleme a kölcsöntőke deviza összegben történő meghatározása.

Ennek hiányában ugyanis nem lehet azt tudni, hogy mennyi a szolgáltatásért visszafizetendő

ellenszolgáltatás mértéke. Utalt arra, hogy a 10,4% THM nem a 6/2013. sz. PJE határozatban

hivatkozott kedvezőbb kamatmértéket feltételez, emiatt jogszabály erejénél fogva is kizárt annak

megállapítása, hogy a perbeli kölcsönszerződés deviza alapúnak minősül.

A törlesztőrészleteket illetően kiemelte, hogy a perbeli kölcsönszerződés nem tartalmazza a havi

törlesztőrészlet összegét devizában. Mindezekből álláspontja szerint az egész szerződés érvénytelensége következik.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés b) és d) pontjával összefüggésben arra hivatkozott, hogy a szerződés

jogszabálysértő módon rögzíti a teljes hiteldíj mutatót. Az ÁSZF III.10. pontja szerint alkalmazott

41/1997. (III. 5.) Korm. rendelet nézete szerint ugyanis nem alkalmazható gépjárműre vonatkozó

kölcsönügylet esetében, figyelemmel a megjelölt kormányrendelet 1. § (4) bekezdésére.

Ezen

túlmenően a THM meghatározása álláspontja szerint amiatt is jogszabályba ütköző, mert nem

tartalmazza a hiteldíj mutató számítása során figyelembe nem vett egyéb, esetleges költségek

meghatározását és összegét, továbbá nem állapítható meg, hogy a 10,4% mérték miből tevődik

össze, azaz ténylegesen mennyi a szolgáltatásért fizetendő ellenszolgáltatás értéke. Ezzel összefüggésben arra is hivatkozott, miután álláspontja szerint a pénzügyi intézménytől nem kapott

megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázatra nézve, így alappal gondolhatta, hogy a jogügyletnek nincs kockázata.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a THM meghatározása azért is jogszabályba ütközően történt, mert annak számításakor az alperes vételi, illetve eladási árfolyam alapulvételével kalkulált ("felszámít árfolyamrés díjazást"), amely alapadatok a 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1 tv.)

3. § (1) bekezdése értelmében semmisek.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjára és a Hpt. 210. § (2) bekezdésére alapítva előadta, a kamat,

illetve a költség feltüntetésének elmaradása az egész szerződés érvénytelenségére vezet. Előadása szerint ugyancsak az egész szerződés érvénytelenségére vezet az is, hogy kockázatfeltáró

nyilatkozatot nem írt alá. Hivatkozott arra, a Kúria 2/2014. PJE határozat 1. pontja rögzíti

„Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás, vagy annak elmaradása folytán a

fogyasztó alappal gondolhatta, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy csak korlátozottan

terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek

következtében a szerződés részlegesen, vagy teljesen érvénytelen.”

Az Európai Unió Bíróságának C-26/13. számú ítéletére utalással kiemelte, hogy az Szegedi Törvényszék

15.P.21.665/2015/26.

árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatásnak nemcsak alaki és nyelvtani szempontból kell

érhetőnek lennie, hanem ennél szélesebb módon, más feltételekkel együtt kell ilyennek minősülnie.

Kérte értékelni, a perbeli szerződésben *„egyetlen szó utalás sincs a jogügylet kockázatát illetően, az*

sem derül ki a szerződésből, hogy az árfolyamváltás korlátlanul emelkedhet, mely kizárólag az én

kockázatom”. Továbbá álláspontja szerint értékelni kell azt is, hogy a szerződés alapos áttanulmányozása alapján sem volt arra lehetősége, hogy leellenőrizze azt, hogy a ráterhelt

devizában nyilvántartott tartozása milyen mértékben emelkedhet: *„és kit terhel ennek az árfolyamkockázata”*. Hivatkozott továbbá arra: *„Egyértelműen megállapítható, hogy alperes jogszerűtlenül terhelte ki deviza eladási árfolyamon a tartozást - MNB hivatalos árfolyam helyett -*

és az árfolyam különbözeteket és a kamatokat is jogszerűtlenül kéri, így az ezek a szintén túlfizetéseimből álló pénzüsszegek nekem [felperesnek] visszajárnak”. Ezen túlmenően arra is

hivatkozott, hogy a kockázatfeltárás nem felel meg a Hpt. 203. § (6), (7) bekezdései szerinti

előírásoknak, továbbá tisztességtelen az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1959-es Ptk.) 209. §

(4) bekezdése alapján.

Nézete szerint a fent előadott indokok alapján érvénytelenek a másodlagos kereseti kérelem

tárgyául jelölt szerződési kitételek. Arra az esetre ha a bíróság a megjelölt részeket nem ítéli

jogszabályba ütközőnek, úgy hivatkozott az adott kikötés tisztességtelen volta miatti érvénytelenségre. Ez utóbbi jogalapjául az 1959-es Ptk. 209. § (4) bekezdését és a Kúria 2/2014. sz.

PJE határozat 1. pontját hivatkozta. A választott bírósági kikötést tartalmazó szerződési részek

tekintetében azok tisztességtelenségére a Kúria 3/2013. sz. PJE határozatára alapítottn hivatkozott.

Az állított érvénytelenség okán annak jogkövetkezményeként a kölcsönszerződés határozathozatalig

terjedő időre történő hatályossá nyilvánítása jogcímén előterjesztett marasztalási keresete alapjául

számszaki kimutatást csatolt. Abban kimutatta, alperes a folyósított 2.600.000,- Ft tőke összeget,

valamint ennek 9,13% ügyleti kamatát követelhetette volna megalapozottn, azaz 3.416.440,- Ft-ot.

Ehhez képest a 4.072.922,- Ft befizetést teljesített, így a különbözetként adódó 656.482,- Ft a

túlfizetése (Szegedi Törvényszék 15.P.21.665/2015/11. sz. jegyzőkönyv).

Az alperes a per megszüntetését kérte.

Elsődlegesen a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 157. § a)

pontja és 158. § (1) és (2) bekezdései alapján figyelemmel a Pp. 130. § (1) bekezdés b) pontjában

foglaltakra. Arra hivatkozott, hogy a felek a perbeli esetben a választott bírósági megállapodást

egyedileg megtárgyalták. Az egyedi kölcsönszerződés V. pontja szerint a felperest tájékoztatta arról,

hogy a jogviták rendezésére kizárólagos fórumként a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett

szervezett Állandó Választott Bíróságot kívánja kikötni. A szerződés ugyanezen részében rögzítettek szerint a felperes a külön figyelemfelhívásra nyilatkozott akként, hogy a tájékoztatást és

ezzel együtt a választott bíróság kizárólagos eljárási jogosultságát elfogadja, így ebben a felek

kölcsönös nyilatkozataik szerint megegyeztek. Erre tekintettel a választott bírósági megállapodásra

nem alkalmazható a Kúria 3/2013. sz. PJE határozata, miután ennek értelmében azon választott

bíróság kikötés minősül tisztességtelennek, amely egyedileg meg nem tárgyalt feltételen, vagy

általános szerződési feltételen alapul.

Másodlagosan a per megszüntetését a 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2 tv.) 37. § (3) bekezdése alapján kérte. Arra hivatkozott, a felperes keresete nem felel meg a DH2 tv. 37. § (1) bekezdésének, miután a felperes teljes egészében figyelmen kívül hagyja a DH2 tv. szerinti elszámolás adatait, a felek szerződési akaratát és a felperes a DH2 tv. elszámolási szabályait mellőző forint-alapú kölcsönszerződésen alapuló elszámolást kísérel meg előterjeszteni.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Elsődlegesen hivatkozott arra, hogy a felperes követelése elévült. E körben előadta, hogy a

Szegedi Törvényszék
15.P.21.665/2015/26.

10

kölcsönszerződést a felek 2008. április 21. napján kötötték. A felperes az alperes marasztalása iránti

kereseti kérelmét pedig 2015. október 26. napján nyújtotta be, azaz 2013. április 21. napján

bekövetkezett elévülést követően.

Elévülési kifogása adatait alapul véve: érvénytelenség esetére, annak jogkövetkezményeként a

szerződés érvényességét nyilvánítását kérte az érvénytelenségi ok kiküszöbölésével annak feltüntetésével, hogy az induló évi ügyleti kamatláb 9,13% mértékű.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjára alapított kereseti kérelem tekintetében arra hivatkozott,

hogy a kölcsönszerződésben egyértelműen meghatározásra került a kölcsönösszeg.

Kiemelte, hogy

a Kúria 6/2013. sz. PJE határozata is megerősíti, hogy nem ütközik jogszabályba az, hogy egy

deviza alapú kölcsönszerződésben a kölcsön összege forintban kerül meghatározásra. A jogegységi

határozat indokolásából kiemelte: *"A perekben gyakori érvelés, hogy azért jogszabálysértőek a*

deviza alapú kölcsönszerződések, mert a kölcsön összege nem került tételesen, pontosan, összegszerűen meghatározásra. Deviza alapú kölcsönszerződéseknek két tipikus módja van a

kölcsönösszeg meghatározásának. Vannak olyan deviza alapú kölcsönszerződések, melyek a

kölcsönt devizában határozzák meg és a szerződés egyéb rendelkezései nem hagynak kétséget afelől,

hogy a devizát a szerződésben meghatározott időpontban, a szerződésben - tipikusan - a kölcsönt

nyújtó pénzügyi intézmény vételi árfolyamán (lízingszerződés esetén, ha a lízingbe adónak nincs saját

árfolyama, a szerződésben meghatározott pénzügyi intézmény vételi árfolyamán) kell átszámítani

forintra. Ezt az összeget folyósítja a pénzügyi intézmény. Az adósnak pedig a kölcsönadott devizának megfelelő összeget és annak járulékait kell visszafizetnie forintban, az aktuális eladási

árfolyam figyelembevételével (ha tehát 10.000 euró a kölcsön összege, 10.000 eurónak és járulékeinak megfelelő forint összeget). A másik szokásos meghatározási mód az, hogy a kölcsön

forintban határozzák meg, de a szerződés egyéb rendelkezéseiből következően egyértelmű, hogy a

kölcsön devizában kerül megállapításra, a szerződésben meghatározott időpontban az ott meghatározott pénzügyi deviza vételi árfolyama figyelembevételével és ezt az összeget, valamint

annak járulékait kell az adósnak forintban visszafizetnie a mindenkor irányadó eladási árfolyamon

számítva. Egyik meghatározási mód sem sérti a Ptk. [1959-es Ptk.] 523. §-ában írtakat. Nem

szükséges ugyanis, hogy maga a kölcsönadott, folyósított összeg, illetve a törlesztések összege

tételesen szerepeljenek a szerződésben, hanem az is elégséges, ha azok kiszámítható módon vannak

meghatározva. Amennyiben a kölcsönadott deviza összeg, a folyósított forint összeg, illetve a

visszafizetendő forintban meghatározott törlesztőrészek egyértelműen kiszámíthatók a szerződés

rendelkezései alapján, a deviza alapú kölcsönszerződés nem ütközik a Ptk. [1959-es Ptk.] 523. § (1)

bekezdésébe." (aláhúzás alperestől).

A perbeli egyedi kölcsönszerződés III. pontja tartalmazza a kölcsön összegét forintban, valamint a

nyilvántartás deviza nemét. Az ÁFSZ III.12., 13. és III.22. pontjai pedig tartalmazzák azt a számítási metódust, amely alapján a kölcsön összege a nyilvántartás devizanemében is meghatározható, csakúgy mint az adós által fizetendő törlesztőrészlet. Hangsúlyozta azt is, hogy

szerződési a tartalom vizsgálatánál figyelembe veendő szerződési rész a Fizetési Ütemezés is, mint

ahogyan arra a Kúria Gfv.VII.30.295/2015/5. sz. ítélete indokolásában is rámutatott.

Rámutatott arra is, nem előfeltétele a szerződés deviza alapú minősítésének az, hogy forint alapú

kölcsönhöz képest kedvezőbb kamata legyen.

A felperesnek a Hpt. 13. § (1) bekezdés b) pontjára alapított kereseti kérelmét illetően előadta, hogy

az egyedi kölcsönszerződés III. pontja feltünteti a THM százalékos mértékét, illetve az ÁSZF

THM-ről rendelkező 10. pontja azt is rögzíti, hogy a teljes hiteldíj mutatót a 41/1997. (III. 5.) Korm.

rendelet (a továbbiakban: THM rendelet) szerint számította. Előadása szerint a THM százalékos

mértékének meghatározásához jogszerűen alkalmazta a THM rendeletet. E jogszabály 1. § (4)

bekezdése ugyanis lakossági kölcsönök esetében rendeli alkalmazni a THM rendeletet a

teljes

hiteldíj mutató számítására és közzétételére. Utalt a Hpt. 2. számú mellékletének III.13. pontjára,
Szegedi Törvényszék
15.P.21.665/2015/26.

11

amely a lakossági kölcsön fogalmát határozza meg: "*Lakossági kölcsön: a fogyasztási kölcsön, valamint lakás, illetőleg üdülő vagy egyéb ingatlan vásárlására, építésére, felújítására, bővítésére, korszerűsítésére, továbbá közműfejlesztésre a természetes személy által igénybe vehető kölcsön.*"

Lakossági kölcsönnek minősül tehát a fogyasztási kölcsön is, melynek fogalmát a Hpt. 2. számú

mellékletének III.5. pontja a következőképpen határozza meg: "*Fogyasztási kölcsön: a mindennapi*

élet szokásos használati tárgyainak megvásárlásához, javíttatásához, illetve szolgáltatások igénybevételehez - a természetes személy részére - nyújtott kölcsön és a felhasználási célhoz nem

kötött kölcsön, ha a kölcsönt a természetes személy nem üzletszerű tevékenysége körében veszi

igénybe." Azaz a THM meghatározásának módja és a THM rendelet alkalmazása jogszerűen

történt.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjára alapított kereseti kérelemre előadta, a feleknek az ügyleti

kamatra, annak szerződéskötés kori 9,13%-os mértékére a szerződéses akarata a THM összegének

szerződésben való rögzítésével és elfogadásával kiterjedt. A teljes hiteldíj mutató ugyanis úgynevezett belső kamatlábat jelent, amelynek kiszámításához a THM rendelet az alábbi képletet

határozza meg:

$$m \frac{A_k}{H = \sum_{K=1} (1 + i)^{tk}}$$

Az ügyleti kamatláb kiszámításához a kölcsönszerződés adatai a következőképpen helyettesítendőek be:

- H: Kölcsönszerződés szerinti Hitelszöveg, azaz 2.600.000,-Ft
- A_k: Kölcsönszerződés szerinti Havi törlesztő részlet, azaz 33.264,-Ft
- m: Kölcsönszerződés szerinti futamidő, azaz 120
- t_k: havi törlesztési gyakoriságra tekintettel t₁=1, t₂=2...t₁₂₀=120
- i: havi ügyleti kamatláb

$$= \frac{33264+33264+33264}{(1+i)_1(1+i)_2(1+i)_{120}}$$

A fenti képlet szerinti egyetlen ismeretlen, az „i”, a havi ügyleti kamatláb, amely a képletből (egyenletből) kifejezhető.

A THM képlet felhasználásával a bal oldalon a hitelösszeg, a jobb oldalon mind a százhusz törlesztőrészlet szerepel. A fenti adatokkal behelyettesített képlet szerinti számítás elvégzését (jobb oldalon a törtsorozatban mind a 120 törlesztőrészlet feltüntetése és az egyes hányadosok összeadása)

16/A/16. alatti mellékletként csatolta. Előadta, hogy a táblázat tartalmazza *havi* ügyleti kamatláb,

azaz a képlet szerinti "i" értéke 0,77%. A havi ügyleti kamatláb értéke alapján kerül sor éves ügyleti

kamatláb meghatározására az ÁSZF III.9. pontja szerinti képlet alkalmazásával, és amelynek

eredményeképpen 9,11%-os éves kamatláb adódik, amelyre plusz 0,02% kerekítési különbözet

adódik. Ennek eredményeként az éves ügyleti kamatláb 9,13%. Számszaki levezetését 10. sorszámú

beadványi 29. pontjában adta elő.

Ennek kapcsán megjegyezte, hogy a DH2 tv. szerinti elszámolás során ugyancsak 9,13% mértékű

kamatlábbal számolt. Ennek igazolására hivatkozott a 5. sorszámú beadványa A/4. alatti

Szegedi Törvényszék

15.P.21.665/2015/26.

mellékletként csatolt DH2 törvény szerinti elszámoló levélre. Ezzel összefüggésben kérte, hogy a

bíróság vegye figyelembe, miután a DH2 tv., illetve az 58/2014. (XII. 17.) MNB rendelet alapján

elkészített elszámolás már tartalmazza az induló ügyleti kamatlábat, így a felperes által hivatkozott

ezen érvénytelenségi ok jogszabály erejénél fogva kiküszöbölést nyert, azaz a szerződés ezen

érvénytelenségi oka jogszabály erejénél fogva megszűnt, a szerződés konvalidálódott.

Következésképpen a felperes ez irányú keresete okafogyottá vált. Másodlagosan, arra az esetre ha a

bíróság ezen álláspontját nem osztja, úgy a DH2 tv. alapján elkészített részletes elszámolásban

rögzített induló kamatláb feltüntetésével kérte részleges érvénytelenségi ok kiküszöbölését.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés d) pontjára alapított kereseti kérelmet illetően egyfelől arra hivatkozott,

hogy a kölcsönszerződés ÁFSZ-je tartalmazza az egyoldalú szerződés módosításra alapot adó

feltételeket, másfelől arra, hogy a DH1 tv. 4. § (1) bekezdése értelmében az egyoldalú

szerződés

módosítás lehetővé tevő feltételek tisztességtelenségét vélelmezni kell. Ezzel szemben a pénzügyi

intézménynek a perindítási lehetősége adott volt. A DH2 tv. pedig meghatározza, hogy a pénzügyi

intézmény milyen módon köteles a fogyasztóval elszámolni a tisztességtelen kikötés alapján

végrehajtott kamat-, díj- és költségemeléssel összefüggésben. E miatt nem mondható ki a perbeli

kölcsönszerződés érvénytelensége.

Az árfolyamkockázat kérdéskörét illetően a felperesi hivatkozások kapcsán ellenkérelmében

hivatkozott az egyedi kölcsönszerződés tényállásban idézett VI. pontjában foglaltakra, valamint a

16/A/20. alatt csatolt „Kockázatfeltáró Nyilatkozat”-ra. Rámutatott ezek alapján az adós akként

nyilatkozott, tudomásul veszi, hogy deviza alapú szerződések esetén az árfolyam változásának a

kockázatát viselni köteles. Ennek alátámasztására idézte a kockázatfeltáró nyilatkozat

„Törlesztőrészek értékének változása” című alfejezetét: „A devizakölcsönöknél a kamat és az

árfolyamváltozások hatásaként a havi törlesztőrészek a forint kölcsönöknél gyakrabban, nagyobb

mértékben változhatnak. A törlesztőrészlet ingadozása a kamat- és árfolyamváltozás irányának

függvényében kedvezően (adott havi törlesztőrészlet csökken) és kedvezőtlenül (adott havi törlesztőrészlet növekszik) is érintheti az Ügyfelet. Amikor a forint gyengül a svájci frankkal, vagy

az euróval szemben (vagyis 1 svájci frankért vagy euróért a korábbinál több forintot kell fizetni),

akkor a törlesztőrészlet növekszik. Amikor viszont a forint erősödik a svájci frankkal, euróval

szemben (vagyis 1 svájci frankért, vagy euróért a korábbinál kevesebb forintot kell fizetni), akkor a

törlesztőrészlet csökken.” A felperes a kockázatfeltáró nyilatkozatban akként nyilatkozott, hogy „A

kockázatfeltáró nyilatkozatban foglalt kockázatokat megismertem, jelen nyilatkozatot megértettem,

az abban foglaltakat tudomásul vettem. Kijelentem, hogy a ... Kredit Zrt-vel a kölcsönszerződést a

fenti költségek és kockázatok teljes körű ismeretében kötöm meg.” Utalt arra, tényként rögzíthető,

hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat semmilyen korlátozást nem tartalmaz az árfolyamok elmozdulását illetően, ugyanakkor azt kifejezetten tartalmazza, hogy az árfolyamok kedvezőtlen

elmozdulásának következményén, a megnövekedett törlesztőrészlet megfizetésén keresztül teljes

mértékben az adós viseli. Hangsúlyozta, a Kúria a 6/2013. sz. határozatában kiemelte, hogy: „A

tájékoztatási kötelezettség nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára, valószínűségére. Ahogy arra a legfelsőbb bíróság a BDH 2012/7/G.4. számon közzétett elvi határozatában már rámutatott a pénzügyi intézménynek nem kellett arról nyilatkoznia, hogy a hosszabb távra kötött szerződés ideje alatt mi lehet az árfolyamváltozás felső határa. Ilyen tartalmú tájékoztatási kötelezettséget egyébként nem is lehetne teljesíteni, mert az árfolyam emelkedésének, csökkenésének nincs pontosan előre látható, kiszámítható mértéke, illetve korlátja, különösen ilyen hosszú idő intervallum esetén.” A Kúria 2/2014. sz. PJE határozatára utalással azt emelte ki, hogy az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás csak abban az esetben eredményezi az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződéses rendelkezések tisztességtelenségét, ha az átlagosan tájékozott fogyasztó számára nem volt világos, nem volt érthető (Európai Unió Bíróságának C-26/13. számú ügyében hozott ítélete). E jogegységi határozat Szegedi Törvényszék 15.P.21.665/2015/26.

13

értelmében amennyiben a fogyasztó a kockázatfeltáró nyilatkozatot aláírja az ellenkező bizonyításáig úgy kell tekinteni, hogy „Az árfolyamkockázat korlátozás nélkül már őt terhelő volta számára világos és érthető volt, illetve annak kellett lennie.” Álláspontja szerint a csatolt kockázatfeltáró nyilatkozat hitelt érdemlően bizonyítja, hogy a perbeli jogüggyellett összefüggésben a felperest a kockázatokról megfelelően tájékoztatta, amelyet a felperes cáfolni nem tudott. A bizonyítás eredménytelensége pedig a felperes terhére esik. Ennek kapcsán arra is rámutatott, hogy az „árfolyamkockázat” az 1959-es Ptk. 209. § (1) bekezdése szerinti fogalomrendszerében nem minősülhet tisztességtelennek. Az 1959-es Ptk. 209/A. § (2) bekezdése alapján ugyanis kizárólag valamely konkrét, beazonosítható szerződési feltétel minősülhet tisztességtelennek - a leírt törvényi feltételek teljesülése esetén. Az, hogy a felperes az árfolyamkockázatról való tájékoztatást tudomásul vette, egyoldalú nyilatkozatként jelenik meg, amely kapcsán fogalmilag kizárt, hogy a felek szerződésből eredő jogainak és kötelezettségeinek egyensúlyát megbontsa (1959-es Ptk. 209. § (1) bekezdése). A vételi jog időtartama és a törzskönyv kiadása iránti kereseti kérelmet illetően: a vételi jogot alapító szerződés [1/F/2] 16. pontja az 1959-es Ptk. 228. §-a szerint felfüggesztő feltételt

tartalmazza: „A jelen vételi jogról szóló megállapodás a kölcsönszerződés futamidejének 5. évének

elteltét követő első naptól lép hatályba és 5. évig hatályos.” Azaz a felek ekként az 1959-es Ptk.

374. § (2) bekezdésével összhangban 5 éves időtartamra alapítottak vételi jogot. A szerződés

megkötésekor jogszabályi környezet nem tartalmazott olyan szabályt, amely alapján két szerződő

fél egy adott dolog vonatkozásában mindösszesen egy alkalommal köthet ki vételi jogot. A vételi

jog időtartamának meghosszabbítása a törvényi határidőn túl tilalmazott, azonban ettől függetlenül

egy adott dolog vonatkozásában azonos felek több ízben számolatlanul köthetnek ki vételi jogot.

A törzskönyv kiadása iránti kereseti kérelem tekintetében bejelentette, hogy a kölcsönszerződés

2015. október 28. napján kelt nyilatkozatával azonnal hatállyal felmondta és a felperesnek a

kölcsönszerződésből fakadó tartozása áll fenn, ebből következően az ÁSZF I.3., IV.23.,24. és 27.

pontjai rendelkezéseiből megállapítható, hogy a törzskönyvet jogszerűen a felek megállapodása

alján tartja birtokában. Megjegyezte, a szerződő felek a perbeli gépjárművet jelölték meg a

kölcsönszerződés elsődleges fedezeteként. Az elsődleges fedezet biztosítása érdekében alapítottak

elidegenítési és terhelési tilalmat a gépjárműre, továbbá állapodtak meg akként, hogy a gépjármű

törzskönyvét az alperes jogosult birtokában tartani a kölcsönszerződés teljes futamideje alatt addig,

ameddig a felperes valamennyi fizetési kötelezettségét nem teljesíti. A törzskönyv alperes általi

birtokban tartásának az a rendeltetése, hogy a fedezetet jelentő gépjárműnek - az elidegenítési és

terhelési tilalom ellenére történő - elidegenítést megakadályozza. A felek további biztosítékként

vételi jogot is alapítottak a gépjárműre. A vételi jog, az elidegenítési és terhelési tilalom, valamint a

törzskönyv alperesi birtokban tartásának a joga külön-külön biztosítják az alperesi követelést, a

gépjármű fedezetből történő elvonásának megakadályozását. Ekként a törzskönyv alperes által

történő birtoklásának jogát nem érinti a vételi jog fennállása, az attól független. Hivatkozott a közúti

közlekedési igazgatási feladatokról, valamint a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 81. §

(1)

bekezdésére amely szerint: „A jármű tulajdonjogát igazoló okirat a törzskönyv”, továbbá a 84. § (4)

bekezdésére, mely szerint „A jármű tulajdonjogát érintő korlátozás esetén a törzskönyv kizárólag a korlátozás által meghatározott jogosult részére adható ki.” Bejelentette, hogy jelenleg is jogosultja a gépjárművet terhelő elidegenítési és terhelési tilalomnak, amelyre tekintettel a Rendelet 84. § (4) bekezdése szerint az elidegenítési és terhelési tilalom fennállásáig a törzskönyv jogszerű birtokosa kizárólag az alperes, mint a fenti teher jogosultja lehet. Érvelése alátámasztására hivatkozott a Kúria Pfv.I.21.202/2015/4. számú ítéletére, és más további jogerős ítéletekre. A részleges érvénytelenségi hivatkozások kapcsán kiemelte, hogy a kölcsönszerződés III. pontja a szerződés tárgyát, azaz a főkötelezettséget jelentő kölcsön összegét, valamint a felperes által Szegedi Törvényszék 15.P.21.665/2015/26.

14

teljesítendő ellenszolgáltatást (törlesztőrészlet) és a felek közötti elszámolás alapját képező deviza nemet (CHF) határozza meg. Az 1959-es Ptk. 209. § (5) bekezdése szerint a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatóak a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre, ha azok egyébként világosak és érthetőek. A kölcsönszerződés főszolgáltatása maga a kölcsön. Összegét a szerződés az 1959-es Ptk. 523. § (1) bekezdésének megfelelően és a 6/2013. sz. PJE határozat által megerősítetten, világosan és egyértelműen megjelöli, így a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatóak az adott szerződési részek érvénytelensége vizsgálatakor. Harmadlagosan arra hivatkozott, hogy a felperes által támadott feltételek egyedileg megtárgyalt feltételnek minősülnek, azok nem általános szerződési feltételek. A felperes egyedi igényei alapján került meghatározásra a szerződés deviza neve, a kölcsön összege és a felperes által fizetendő havi törlesztőrészletek összege. A jogkövetkezmények körében: rámutatott arra a 6/2013. sz. PJE határozatban elvi élel rögzítésre került, hogy ha a szerződés forma okból hibás a szerződés érvényessé nyilvánításnak nincs akadálya. Az eljáró bíróságoknak elsődlegesen a szerződés érvényessé nyilvánítására kell törekedniük a hiányzó szerződéses adat pótlásával: „Ha a bíróság a szerződés érvénytelenségét

állapítja meg - a jogkövetkezmények alkalmazására irányuló kereset (vizontkereset) esetén, feltéve hogy az érvénytelenség oka kiküszöbölhető, vagy utóbb megszűnt - a bíróságnak elsősorban a szerződés érvényessé nyilvánítására kell törekednie". (6/2013. sz. PJE 4. pont). Az érvénytelen szerződés hatályossá nyilvánítására csak abban az esetben van lehetőség, ha a szerződés érvényessé nyilvánítása kizárt. Ezzel összefüggésben hivatkozott a Kúria 1/2010. (VI. 28.) PK véleményére, valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.078/2013/14. számú ítéletére.

Rámutatott arra, hogy a felek akarata az ügyleti kamat mértéke tekintetében a THM feltüntetése alapján megállapítható. A kölcsönszerződés III. pontja tartalmazza a THM %-os mértékét és azt, hogy annak meghatározására a THM rendelet alapján került sor. A THM rendelet 8. § (1) bekezdése alapján a THM számítás során az ügyleti kamat mértékét is figyelembe kellett venni. Ekként tény, hogy a THM értékében szerepel az ügyleti kamat mértéke. A THM kölcsönszerződésben való feltüntetésével a felek szerződési akarata az ügyleti kamat mértékére is kiterjedt, így az ügyleti kamat mértéke formális feltüntetésének hiánya a felek akaratosságára figyelemmel érvényessé nyilvánítás útján pótolható.

Az alperes per megszüntetésére irányuló kérelme alaptalan.

Az alperes elsődlegesen azért kérte a per megszüntetését, mert álláspontja szerint a felek közötti jogvita a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Állandó Választott Bíróság elé tartozik, miután erre vonatkozó megállapodásukat a szerződő felek egyedileg megtárgyalták. Az e körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként azonban az volt megállapítható, hogy e szerződési kitétel egyedi megtárgyalására nem került sor - figyelemmel **tanú neve** tanú vallomására (18. számú jegyzőkönyv) és a felperes személyes előadására (11. számú jegyzőkönyv). Következésképp a felek választott bírósági megállapodása általános szerződési feltételnek minősül, amely azonban a Kúria 3/2013. sz. PJE határozata értelmében tisztességtelen és erre a felperes maga is hivatkozott - konkrét, határozott kereseti kérelemmel kérte a választott bírósági kikötésre vonatkozó szerződési részek érvénytelenségének a megállapítását. Erre tekintettel a felek jogvitája rendes bírósági hatáskörbe tartozik. Jelen esetben a Szegedi Törvényszék hatásköre a Polgári

perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 23. § (1) bekezdés k) pontján,
míg illetékessége a Pp. 36. §-án alapul.
Az alperes másodlagosan arra hivatkozással kérte a per megszüntetését, mert álláspontja szerint a felperes keresete nem felel meg a DH2 tv. 37. § (1) bekezdésének. E jogszabályhely értelmében: „*E törvény hatálya alá tartozó szerződések tekintetében a szerződés érvénytelenségének vagy a Szegedi Törvényszék 15.P.21.665/2015/26.*

15

szerződés egyes rendelkezései érvénytelenségének (a továbbiakban: részleges érvénytelenség) megállapítását - az érvénytelenség okától függetlenül - a bíróságtól a fél csak az érvénytelenség jogkövetkezményeinek - a szerződés érvényessé vagy a határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánításának - alkalmazására is kiterjedően kérheti. Ennek hiányában a keresetlevél, illetve a kereset érdemben - eredménytelen hiánypótlási felhívást követően - nem bírálható el. Ha a fél az érvénytelenség vagy a részleges érvénytelenség jogkövetkezményének levonását kéri, úgy azt is meg kell jelölnie, hogy a bíróság milyen jogkövetkezményt alkalmazzon. A jogkövetkezmény alkalmazására vonatkozóan a félnek a felek közötti elszámolásra kiterjedő és összegszerűen is megjelölt, határozott kérelmet kell előterjesztenie.”.
Jelen esetben a felperes az általa hivatkozott érvénytelenségnek a fent megjelölt jogszabályhely szerinti jogkövetkezménye levonását kérte, amikor a perbeli kölcsönszerződés határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánítása jogcímén kérte az alperes marasztalását. A törvényszék álláspontja szerint az ügy érdemére tartozó kérdés, hogy az e jogcímen előterjesztett marasztalási kereset, az annak alapjául megjelölt számszaki levezetés - amennyiben annak vizsgálatáig lehet jutni - helytálló-e.

A kereset túlnyomó részt alaptalan.

Kiindulási alapként rögzítendő, hogy a perbeli kölcsönszerződés az 1959-es Ptk. 685. § e) pontja szerinti fogyasztói szerződésnek, míg a szerződés megkötésekor hatályos Hpt. 2. sz. melléklet XIII.13. pontja szerinti lakossági és ezen belül a III.5. pontja szerinti fogyasztási

kölcsönszerződésnek minősül.

Az alperes elévülési kifogása alaptalan. A DH1 törvény 1. § (6) bekezdése az 1959-es Ptk. elévüléssel kapcsolatos szabályait a fogyasztói kölcsönszerződésből eredő követelések körében úgy rendeli alkalmazni, hogy e követelések a kölcsönszerződések fennállta alatt nem évülnek el, azok elévülése a szerződés megszűnésével kezdődik. A per tárgyává tett e szerződés az alperes 2015. október 28. napján kelt azonnali felmondásával szűnt meg. A felperes ezt megelőzően 2015. április 20. napján nyújtotta be keresetlevelét a ... Törvényszékhez **előzményi ügyszám.** szám alatt.

A jogvita érdemét illetően: A perbeli kölcsönszerződés deviza alapú (deviza elszámolású) szerződés típus, ebből kiindulva vizsgálandó, hogy a szerződés a megkötésekor hatályos Hpt. 213. § (1) bekezdés a) - e) pontjainak megfelel-e.

A Hpt. 213. § (1) Semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza

a) a szerződés tárgyát,...

e) a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat.

E jogszabályi rendelkezés alapján az volt az eldöntendő annak tükrében, hogy a szerződés a kölcsönösszeget, illetve a havi törlesztőrészletek összegét csak és kizárólag forintban szerepelteti, de nem tünteti fel svájci frank devizanemben, ugyanakkor rögzíti a kölcsön devizanemét CHF-ben és meghatározza annak kiszámítási módját, a szerződés tárgya, illetve a törlesztőrészletek összege meghatározottnak minősül-e.

A Kúria 6/2013. sz. PJE indokolása szerint a devizaalapú kölcsönszerződés megkötésekor a kölcsönbevevő szándéka arra irányult, hogy forintban jusson kölcsönhöz és tartozását is forintban fizesse vissza, kamatfizetési kötelezettsége ugyanakkor a szerződéskötés idején jellemző forintkölcsönre irányadó kamatnál jelentősen alacsonyabb legyen. Ezen elvárásnak felelt meg a Szegedi Törvényszék 15.P.21.665/2015/26.

devizaalapú hitelezés konstrukciója, amelynek alapjául a [1959-es] Ptk. 231. §-ának szabályai szolgáltak. A deviza alapú kölcsön esetében a tartozás devizában van meghatározva,

ugyanakkor a hitelező a kölcsönt forintban köteles folyósítani, az adós pedig forintban köteles törleszteni, tehát mind a hitelező, mind az adós a devizában kirótt pénztartozását forintban rója le. A [1959-es] Ptk. meghatározza azt is, hogy a kirovó és a lerovó pénznem esetén, hogy kell kiszámítani, a teljesítéskor mennyit kell az adósnak fizetnie ahhoz, hogy a kirótt tartozást teljesítse. A [1959-es] Ptk. 231. § (2) bekezdése szerint a más pénznemben meghatározott tartozást a fizetés helyén és idején érvényben levő árfolyam alapulvételével kell átszámítani. Ez az átszámítás nem jelent pénzváltást, csupán a folyósított összegnek, illetve a törlesztett összegnek a teljesítéskori árfolyam alapján történő kiszámítását. Tekintettel arra, hogy a tartozás devizában van megállapítva, az adós forintban teljesítendő fizetési kötelezettsége ezért a forint erősödésétől, gyengülésétől függ. A devizában meghatározott kölcsönért az adósnak a forint gyengülése esetén többet kell fizetnie, terhei növekednek, míg erősödése esetén kevesebbet, terhei csökkennek. A hitelező helyzetére ugyanakkor az árfolyam változása nem hat ki, hiszen az adós általi visszafizetéskor forintban ugyanolyan értékű devizához jut, mint amennyit folyósított. Az adós tartozása a szerződéskötés időpontjában rögzül: az a kirovó pénznemben meghatározott összeg. A kirovó és a lerovó pénznem eltéréséből szükségszerűen fakad, hogy a szerződéskötés időpontjában nem lehet megmondani, hogy a lerovás (szerződéskötéskor nem is szükségszerűen ismert) pénzneméből mennyit kell adni ahhoz, hogy az adós teljesítsen. Ez azonban a kirótt tartozás egyértelmű meghatározottságát nem érinti. Következésképpen az, hogy az egyedi szerződés a kölcsönösszeget forintban rögzíti, ugyanakkor emellett a kölcsön devizanemét is meghatározza, ami jelen esetben svájci frank, ugyanakkor a forintban nyújtott kölcsönnek a svájci frank aktuális árfolyama alapján számított svájci frankban kifejezett összegét nem rögzíti, a szerződés létrejöttét, érvényességét nem befolyásolja. Ebből a megközelítésből ugyanis az volt a lényeges körülmény, hogy a rendelkezésre bocsátott forintösszeget meghatározták (Szegedi Ítéltábla Gf.II.30.395/2012/5. számú, Gf.I.30.244/2012/4. számú, Pf.II.20.328/2013/3. számú határozata; Kúria 6/2013. PJE 1. pontjához fűzött indokolás).

A Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjára alapított kereseti kérelmet illetően az rögzíthető,

hogy a szerződés a kölcsön összegét (2.600.000,-Ft) a törlesztőrészletek számát (120 db) a havi törlesztőrészlet összegét (33.264,-Ft), valamint az esedékességét az ÁSZF fent idézett III.15. pontja szerint rögzíti. Azaz ezen jogszabályi előírásnak megfelel.

A Hpt.213. § (1) Semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza

b) az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést,

Ezen jogszabályi rendelkezésre alapított kereseti kérelem tekintetében a törvényszék mindenben

osztja az alperes álláspontját azzal összefüggésben, hogy a a teljes hiteldíj mutató helyesen került

megállapításra a szerződés megkötésekor a 41/1997. (III. 5.) Korm. rendelet alkalmazásával, miután

e rendelet 1. § (4) bekezdése a Hpt. 2. sz. mellékletének III. 13. pontja szerinti lakossági kölcsönök

esetében rendeli el az alkalmazását. A perbeli szerződés pedig lakossági kölcsönszerződésnek

minősül, miután ekként minősül a Hpt. 2. sz. mellékletének III. 5. pontja szerinti fogyasztási kölcsön folyósítására irányuló szerződés is.

Figyelembe kell azonban venni azt a tény is, hogy a THM számításakor az irányadó vételi, illetve

eladási árfolyamok alkalmazhatóságának utóbb a törvényi korrekcióját adta a szerződéskötést

követően hatályba lépő DH1 törvény. E törvény 3. § (1) bekezdése az ún. árfolyamrés kérdéskörét

Szegedi Törvényszék
15.P.21.665/2015/26.

érinti, azaz a folyósításkori vételi, illetve a törlesztéskori eladási árfolyam alkalmazására vonatkozik. Kimondja, hogy a vételi és eladási árfolyamok alkalmazását rendelő szerződési

kitételek semmiesek, azok helyébe a (2) bekezdés alapján mind a folyósítás, mind pedig a törlesztés

tekintetében a Magyar Nemzeti Bank hivatalos devizaárfolyama lép. Ennélfogva az adott szerződési

rész e tekintetben a törvény erejénél fogva módosult, amely kihatással volt a teljes hiteldíj mutatóra

is. Ez azonban nem vezet a szerződés érvénytelenségére.

A Hpt. 213. § (1) bekezdése csupán a THM éves, százalékban kifejezett mértékének a feltüntetését,

illetve az ennek számításánál figyelembe nem vett - esetleges - költségek meghatározásának a

kötelezettségét írja elő. Ezenkívül a felperes maga sem jelölt meg e jogszabályhely hatálya alá tartozó a hiteldíj mutató számítása során figyelembe nem vett olyan költséget, amelynek feltüntetését az alperes elmulasztotta. Megjegyzi a törvényszék, hogy amennyiben az alperes olyan költségeket is felszámolt, amelyre a szerződés szerint nem volt jogosult, ez nem teszi a szerződést érvénytelenné, ennek a felek közötti elszámolás során lehet jelentősége, de megtörténte esetén sem eredményezné a szerződés érvénytelenségét (Kúria Gfv.VII.30.341/2014/5. számú ítélet).

A Hpt.213. § (1) Semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza

c) a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét,

A Hpt. 210. § (2) A pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződésben egyértelműen meg kell határozni a kamatot, díjat és minden egyéb költséget vagy feltételt, ideértve

a késedelmes teljesítés jogkövetkezményeit és a szerződést biztosító mellékkötelezettségek érvényesítésének módját, következményeit is.

Az ezekre alapított kereseti kérelmet illetően:

Ehhez kiindulási alapként utal a törvényszék arra, hogy a szerződési tartalom vizsgálatánál az

egyedi szerződés mellett annak mellékletei, így az általános szerződési feltételek, valamint a

Fizetési Ütemezés tartalmát is figyelembe kellett venni. (A Fizetési Ütemezés szerződési tartalomhoz tartozó mivoltát a Kúria Gfv.30.295/2015/5. számú ítéletével kimondta). Az a szerződés, amely nem tartalmazza egyértelműen az adós által fizetendő kamatot, díjakat és

költségeket, az erre vonatkozó kölcsönös és egybehangzó akaratkifejezés hiányában létre nem

jöttnek minősül (Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.951/2014/3. számú határozat). Jelen esetben ez nem

állapítható meg. A szerződés fent írt tartalmi elemei ugyanis akkor is egyértelműen meghatározottnak tekinthetők, ha mértékük az általános szerződési feltételek rendelkezéseit, a

Fizetési Ütemezés adatait is figyelembe véve megállapíthatóak. A kialakult bírói gyakorlat szerint

ugyanis a kötelelem nemcsak akkor tekinthető egyértelműen meghatározottnak, ha azt pontosan,

összezszerűen vagy százalékos formában adják meg, hanem akkor is, ha annak számítási módját

meghatározták a felek, így az utóbb behelyettesíthető értékkel meghatározható. Oszítja a törvényszék az alperes álláspontját arra nézve, hogy a felek szerződéses akarata, megállapodása

kiterjedt az ügyleti kamat meghatározására - egyrészt a THM összegének (mértékének) az egyedi szerződésben való rögzítésével, másrészt az ÁSZF III.9. pontja értelmében. Ez utóbbi szerződési pont tényszerűen rögzíti, hogy az adóst a folyósított kölcsön után ügyleti kamat fizetési kötelezettség terheli, továbbá, hogy a törlesztőrészlet tőke és kamatrészből áll és a törlesztőrészlet az éves induló ügyleti kamatláb figyelembevételével kerül kiszámításra. Megadja továbbá az ügyleti kamat kiszámításának módját is:

ügyleti kamat összege = tőke x elszámolási periódus naptári napjainak száma x ügyleti kamatláb

360

Szegedi Törvényszék
15.P.21.665/2015/26.

18

Így a kamatkikötés nem ütközik a Hpt. 210. § (2) bekezdésébe (Kúria Gfv.VII.30.276/2014/7.

számú részítélet, Kúria Gfv.VII.30.341/2014/5. számú ítélet). Jelen esetben az induló ügyleti kamat

összege szerűen meghatározottnak tekinthető, az az összes törlesztőrészlet részét képezi. Ezt az

induló kamatot ugyanakkor nem tartalmazza a szerződés éves százalékos formában. Ez a Hpt. 213.

§ (1) bekezdés c) pontja értelmében semmisségi okot jelent. Tekintettel azonban arra, hogy miután e

tartalmi hiányosság mellett is teljesíthető a szerződés, a kikötött induló ügyleti kamat éves százalékos formában történő rögzítésének hiánya a szerződés részleges érvénytelenségét jelenti

(Kúria 6/2013. PJE 5. pont; 1959-es Ptk. 239. § (2) bekezdése). A következőkben az volt a vizsgálendő, hogy e részleges érvénytelenség jogkövetkezményeként a felperes által kért határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítás vagy az alperes által ellenkérelmében megjelölt

érvényessé nyilvánítás alkalmazandó (1959-es Ptk. 237. § (2) bekezdés; DH2 tv. 37. § (1) bekezdés). Ennek kapcsán utal a törvényszék arra, hogy az eljáró bíróság a jogkövetkezmények

levonása körében a felperes kereseti kérelméhez nincs kötve, attól szabadon eltérhet - anyai

megkötéssel, hogy olyan jogkövetkezmény alkalmazásáról nem rendelkezhet, amellyel szemben

valamennyi fél tiltakozik (1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 2. és 7. pontja). A felperes által hivatkozott érvénytelenség megjelölt jogkövetkezményétől eltérő alperesi álláspont kifejezéséhez

vizontkereset előterjesztése nem szükséges, azt az alperes a keresetre előadott érdemi ellenkérelmében is jogosult megjelölni.

A jogkövetkezmény levonásához a törvényszéknek azt kellett vizsgálnia, hogy van-e mód a szerződés hibájának orvoslására. A Kúria 6/2013. sz. PJE 4. pontjának indokolása szerint

a deviza

alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos jogvitákban a bíróságoknak különösen arra kell törekedniük, hogy minden lehetséges esetben kiküszöböljék az érvénytelenség okát és a szerződést

érvényessé nyilvánítsák. A szerződés érvényessé nyilvánítása olyan helyzetet teremt, mintha a felek

már eredetileg is érvényes szerződést kötöttek volna (ex tunc hatályú érvényessé nyilvánítás). A

bíróság ilyen esetben a szerződés kiegészítésével az érvénytelenségi ok folytán előállt érdeksérelmet küszöböli ki. A jogegységi határozat indokolása szerint különösen indokolt a szerződés érvényessé nyilvánításáról rendelkezni akkor, ha csak olyan okból érvénytelen - jelen

esetben részlegesen - a szerződés, amely tekintetében a felek akarata egyértelműen megállapítható.

Jelen esetben a fent kifejtett indokok alapján a felek akarata az induló ügyleti kamat mértékében

aggálytalanul megállapítható. Ezért a bíróság a részleges érvénytelenségi okot kiküszöbölve a

kölcsönszerződést a megkötéséig visszaható hatállyal érvényessé nyilvánította akként, hogy az

induló ügyleti kamat éves százalékos mértékét 9,13%-ban tüntette fel. A százalékos mértéket az

alperes által a DH2 tv., illetve e törvény 5. § (2) bekezdésében adott felhatalmazás alapján hozott

58/2014. (XII. 17.) MNB rendelet 2. képlete szerint elvégzett elszámolás adatai alapján állapította

meg. Ezt rögzíti ugyanis az 5. sorszámú alperesi beadvány A/4. alatt csatolt "Elszámolásról szóló

értesítő levél 1. számú melléklete II.2. eredeti induló kamat" kitétele. Ezt az elszámolást, amelynek

egyik eleme az induló kamatláb a felperesi fogyasztó a DH2 tv. 18-28. §-okban meghatározottak

szerint vitathatta. A perbeli esetben a felperes az elszámolással szemben az erre nyitva álló

határidőn belül panasszal nem élt, amelyre tekintettel az érintett elszámolás a DH2 tv. 38. § (6)

bekezdése alapján felülvizsgált elszámolásnak minősül. Ennek eredménye a DH2 tv. 29. §-a

értelmében más polgári perben nem vitatható. Ennek kapcsán utal a törvényszék arra, hogy a DH2

tv. illetve az 58/2014. (XII. 17.) MNB rendelet szabályai az elszámolás szempontjait, menetét, az

ahhoz alkalmazandó képletet határozták meg. Ennek alkalmazásával elvégzett elszámolás tartalmazza a szerződéskötés kori induló kamatlábat (a kamat %-os formában történő kifejezését),

azonban a megjelölt jogszabályok az *egyedi* szerződések hiányzó tartalmát, az induló ügyleti kamat

%-os formáját nem pótolták. Emiatt a törvényszék indokoltnak ítélte, hogy ítéleti rendelkezésével a

részleges érvénytelenség jogkövetkezményeként a szerződést érvényessé nyilvánítsa akként, hogy a szerződéskötéskori ügyleti kamatlábat a törvényi elszámolás szerinti 9,13%-ban tüntesse fel - ily Szegedi Törvényszék 15.P.21.665/2015/26.

19

módon érvényessé nyilvánítva az ennek hiánya miatt részlegesen érvénytelen szerződést. A fentiekben túl utal a törvényszék arra, hogy a kamat %-os meghatározásának módszerét és számítását, valamint magyarázatát az alperes jelen perben is meghatározta (16/A/16.). Ehhez a fent kifejtettek alapján az irányadó THM rendelet szerinti képletet vette alapul. A jogszabály alapján alkalmazandó képlet egyik eleme a *havi* ügyleti kamatláb („i”), amely - behelyettesítve az adott szerződési értékeket - a fennmaradó egyetlen ismeretlen. Ez pedig az egyenletátrendezés módszerével kifejezhető. Ebből pedig kifejezhető az éves kamatláb.

A Hpt. 210. § (2) bekezdésével kapcsolatos felperesi hivatkozás vonatkozásában utal a törvényszék arra is, hogy amennyiben a szerződés nem tartalmazná a jogszabály által előírt kitételeket, az akkor sem eredményezné a szerződés érvénytelenségét, tekintettel arra, hogy a hivatkozott jogszabályhely a megsértéséhez ilyen jogkövetkezményt nem fűz.

A Hpt. 213. § (1) Semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza d) azon feltételeknek, illetőleg körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható, vagy ha ez nem lehetséges, az erről szóló tájékoztatást,

A Hpt. 213. § (1) bekezdés d) pontjára alapított kereseti kérelem tekintetében kiemelendő, az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő szerződési feltétel tisztességtelenségét a DH1 tv. 4. § (1) bekezdése alapján vélelmezni kell. A vélelem megdöntésére a pénzügyi intézménynek a törvény jogvesztő határidőn belüli (DH1 tv. 8. (1) bekezdése) perindítási lehetőséget adott. Amennyiben a vélelem megdöntésére jogerős ítéleti rendelkezés alapján nem került sor, az alperest a DH2 tv. szerint elszámolási kötelezettség terhelte. A DH2 tv. rögzítette azokat az elveket, amelyek alapján a pénzügyi intézmény köteles volt a fogyasztóval elszámolni a - többek között - tisztességtelen kikötés alapján végrehajtott kamat-, díj- és költségemeléssel. A perbeli esetben ennek az

alperes

eleget tett (5. sorszámú beadvány mellékletei), azaz a perbeli szerződéshez kapcsolódóan a DH2 tv.

38. § (6) bekezdése szerinti felülvizsgált elszámolás rendelkezésre áll, ennél fogva e jogszabályhely alapján sem mondható ki a szerződés érvénytelensége.

Az egyedi szerződés III. „*Fizetési feltételek*” pontja, illetve ezen belül „*A kölcsön devizaneme*:

CHF” szerződési rész nem ütközik jogszabályba, amelynek indokaként a törvényszék visszautal a

felt az egész szerződés érvénytelensége tárgyában előterjesztett kereseti kérelem kapcsán leírt

indokaira, különös tekintettel a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjára alapított igény elbírálása

körében kifejtett indokaira.

„*A kölcsön devizaneme: CHF*” kitételből következően a perbeli szerződés deviza alapú pénzügyi

kölcsönszerződésnek minősül, vonatkoznak rá a Kúria 6/2013. sz. PJE határozatában foglaltak. E

szerződés típus lényege, mint ahogyan arra törvényszék a fentebb kifejtettek szerint már rámutatott,

hogy a kölcsön folyósítása és törlesztése forintban történik, amelyet azonban devizában kalkulálnak, az alapján számítják a kölcsön összegeket és részleteket. Jelen esetben az egyedi

kölcsönszerződés tartalmazza a kölcsön összegét, a szerződés futamidejét, azaz a törlesztőrészek

számát, összegét, a THM-et, a kölcsön devizanemét (CHF), az árfolyamváltozás elszámolásának

peres felek által meghatározott módját, így a megjelölt szerződési részek érvénytelenek nem

minősülnek.

Az árfolyamváltozás elszámolását illetően megjegyzi a törvényszék, hogy a felperes által hivatkozott úgynevezett árfolyamrész, valamint az árfolyam-különbözet nem azonos fogalmak. Az

árfolyamrész a vételi és eladási árfolyamok alkalmazásából adódó különbség, míg az árfolyam-különbözet az árfolyam változásából következő eltérés (a forint árfolyamának kedvezőtlen

Szegedi Törvényszék

15.P.21.665/2015/26.

alakulása növeli a törlesztőrészeket, erősödése pedig csökkentte azt). A fentebb már hivatkozott

DH1 tv. 3. § (1) bekezdése a folyósításkori vételi, törlesztéskori eladási árfolyamokra vonatkozó

szerződési kikötéseket, azaz az árfolyamrész kérdéskörét érinti és a DH2 tv.-vel megadta ennek

törvényi korrekcióját. A DH1 tv., illetve a DH2 tv. az árfolyam-különbözet kérdéskörét nem szabályozza, azaz az árfolyam változásából eredő különbözetre nézve nem tartalmaz rendelkezést.

A Kúria 2/2014. sz. PJE határozatának 1. pontja értelmében: *„A deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot - a kedvezőbb kamatmérték ellenében - korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a főszoolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható. E rendelkezés tisztességtelensége csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó (a továbbiakban: fogyasztó) számára annak tartalma a szerződéskötéskor - figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is nem volt világos, nem volt érthető. Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás, vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen, vagy teljesen érvénytelen.”* A jogegységi határozat indokolása szerint az, hogy az adott szerződés árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése világos, illetve érthető-e annak ellenére vizsgálható, hogy a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződések túlnyomó többségét az [1959-es] Ptk-nak a 2009. évi XXXI. törvénnyel történt módosítása előtt kötötték meg. Vizsgálni kell, hogy az adott konstrukció egyik lényegi eleme, az árfolyamkockázat fogyasztók általi viselése világos, érthető szerződési feltételekkel volt-e.

Jelen esetben a szerződés megszövegezését tekintve abból - figyelemmel a tényállásban hivatkozott egyedi szerződés VI. pontjára, illetve az ÁSZF III.22. pontjára, valamint a felperes által aláírt 16/A/20. alatt csatolt *„Kockázatfeltáró nyilatkozat”* tartalmára - az *„átlagos fogyasztó”* mércéjén keresetlül nézve egyértelműen felismerhető, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül kizárólag a fogyasztót terheli, továbbá az is, hogy az árfolyam ránézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa. Ennek kapcsán hangsúlyozza a törvényszék, hogy a kockázatviselésre vonatkozó tájékoztatási kötelezettség nem terjedhetett ki az árfolyam változás mértékére, ennek iránya ugyanis előre nem volt látható, nem volt kiszámítható (6/2013. sz. PJE 3. pont).

A Kúria 2/2014. sz. PJE határozatának indokolásában rámutatott: a Ptk. [1959-es Ptk.] 205. § (3) bekezdése értelmében a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek és tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről. Ezt az általános együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget a fogyasztónak minősülő ügyféllel kötendő devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén - ide nem értve a pénzügyi lízingszerződést - a jelenleg már hatályos 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 203. §-a akként konkretizálja, hogy a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásul vételét az ügyfél aláírásával igazolja. Abban az esetben ha a szerződés szövegéből és a pénzügyi intézmény által nyújtott tájékoztatásból egyértelműen felismerhető volt az „*átlagos fogyasztó*” mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül kizárólag őt terheli és, hogy az árfolyam ránézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa, a vizsgált kikötés tisztességtelenségét a Ptk. [1959-es] Ptk.209. § (5) bekezdésében foglaltakra tekintettel nem lehet megállapítani. Amennyiben a fogyasztó a jogszabály által előírt tájékoztatást megkapta, a kockázatfeltáró nyilatkozatot aláírta, akkor azt - az ellenkező bizonyításáig - úgy kell tekinteni, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terheli volta számára világos és érthető volt, illetve annak kellett lenni.

Szegedi Törvényszék
15.P.21.665/2015/26.

21

A felperes személyes meghallgatása során akként nyilatkozott, hogy az egyedi kölcsönszerződést annak aláírását megelőzően elolvasta, abban nem volt számára aggályos, kételyt támasztó szerződési feltétel. Kérdést a szerződési feltételekkel kapcsolatban nem fogalmazott meg. Az egyedi szerződés „*ÁSZF*” című V. fejezete kapcsán azt adta elő: *„Ezt a szerződési kitélt is elolvastam, de erről részletesebben nem beszéltünk. Az általános szerződési feltételekről sem ejtettünk szót, az nem került szóba, hogy a szerződésből eredő jogvita esetén választott bíróság járna el. Ez egyáltalán nem került szóba.”* A keresetlevél mellékleteként is csatolt *„Kockázatfeltáró Nyilatkozat”* okirat kapcsán azt adta elő: *„Ezen az okiraton is az én aláírásom szerepel, mind a tájékoztatást, mind a kockázatfeltáró nyilatkozatot az aláírást megelőzően elolvastam és ennek kapcsán is azt*

kérdeztem

meg, hogy mennyiben fog változni a havi törlesztőrészlet és erre azt a választ kaptam, hogy nem fog

változni. Én ezt elfogadtam, ezzel kapcsolatban további kérdést nem tettem fel. Az árfolyamkockázat

körében semmiféle kalkulációt, diagramot nem néztünk az autókereskedéssel. Az árfolyam változásának folyamatát nem követtük. (11. sorszámú jegyzőkönyv 3-4. oldalak). A

felperes

személyes meghallgatása során maga sem állította, hogy a szerződés megkötésekor a deviza alapú

szerződés árfolyamkockázata körében az alperestől (képviselőjétől, nevében eljáró személytől)

valós téves, valótlan, félrevezető konkrét tájékoztatást kapott volna, amely alapján a felperes

alappal gondolhatta úgy, hogy az általa viselendő árfolyamkockázat nem valós, annak nincs reális

valószínűsége, illetve az bizonyos mértékig korlátozott. Az árfolyamkockázatra vonatkozó, a Hpt.

203. § (6), (7) bekezdéseinek megfelelő tájékoztatást a felperes megkapta, miután az általa aláírt

„Kockázatfeltáró Nyilatkozat”-tal szemben ennek ellenkezőjét nem bizonyította. tanú neve ugyanis tanúvallomásában akként nyilatkozott, hogy a konkrét szerződés megkötésének körülményeire már nem emlékszik, a szerződési tartalom tekintetében általánosságban nyilatkozott

akként, hogy a deviza alapú jelleg körében az árfolyamkockázatról minden egyes szerződés

esetében szót ejtettek (*„Mégpedig azt mondtuk, ha az árfolyam változik, akkor változik a havi*

törlesztőrészlet is, de arról, hogy mennyiben arról nem volt szó. Általánosságban beszéltünk arról,

ha az árfolyam emelkedik, emelkedik a törlesztőrészlet emiatt, de ha csökken az árfolyam akkor az

a törlesztőrészletet is csökkenti. Nem volt arról sem szó, hogy az árfolyamkockázatnak van-e felső

határa, abban az időben nem volt olyan mértékű az árfolyamváltozás amely problémát okozott

volna.” 18. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal 7.bekezdés). Emiatt sem az egész szerződés, sem az

árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződési részek tisztességtelensége nem mondható ki.

Az egyedi szerződés „ÁSZF” című V. fejezetének az ÁSZF XIII.100. pontjára utaló kitétele, valamint az ÁSZF XIII.100. pontja érvénytelenségének a megállapítására irányuló kereset tekintetében:

az alperes ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy az adott szerződési részek nem tartoznak a Kúria

3/2013. sz. PJE határozata hatálya alá, miután a választott bírósági kikötést a szerződő felek

egyedileg megtárgyalták. Hivatkozását azonban bizonyítani nem tudta, ennek kapcsán

visszautal a
törvényszék a fent az alperesnek a per megszüntetésére irányuló kérelme elbírálása
kapcsán leírt
indokaira. Egyedi megtárgyalás hiányában a választott bírósági kikötés a fent hivatkozott
3/2013.
sz. PJE határozat hatálya alá tartozik, amelynek értelmében fogyasztói szerződésben az
általános
szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalta feltételen alapuló választott
bírósági kikötés
tiszteségtelen. Jelen esetben az alperes kifejezetten önálló másodlagos határozott
kereseti
kérelemmel kérte a fenti szerződési részek érvénytelenségének a megállapítását. E
kereseti kérelem
elbírálása körében a törvényszék a rendelkező részben írtak szerint megállapította a
választott
bírósági kikötésre vonatkozó kitételek érvénytelenségét.

A vételi jogra vonatkozó egyedi szerződés VII. pontjának az ÁSZF XI.71. pontjára utaló
kitétele,
illetve az ÁSZF XI.71. pontja, valamint a „Szerződés vételi jog alapítására” megnevezésű
egész
Szegedi Törvényszék
15.P.21.665/2015/26.

22

szerződés (1/F/2) Ptk. [1959-es Ptk.] 374. § (2) bekezdésének kógens rendelkezését
megkerüli. E
jogszabályi rendelkezés értelmében: „*A visszavásárlási jogot legfeljebb 5 évre lehet
kikötni; az
ezzel ellentétes megállapodás semmis.*” A fent megjelölt, kereset tárgyává tett szerződési
kitételek
alapján arra nyílik lehetőség, hogy az 1959-es Ptk. ezen rendelkezését megkerülve az
opciós jog 5
évet meghaladó időtartamban illesse meg a hitelezőt, ezért e szerződési kitételek az 1959-
es Ptk.
200. § (2) bekezdése alapján érvénytelenek.

A törzskönyvkiadása iránti kereseti kérelem tekintetében: a törvényszék osztja az alperes
álláspontját azzal összefüggésben, hogy az ÁSZF I.3., IV.23., 24. és 27. pontjai
rendelkezéseiből
megállapítható, hogy az alperes a törzskönyvet mindaddig jogszerűen tartja birtokban,
amíg a
felperes a szerződésből eredő valamennyi fizetési kötelezettségét nem teljesíti. A perbeli
esetben a
felperesnek - maga által sem vitatottan - van kiegyenlített tartozása, amelyre tekintettel
az
alperes a törzskönyvkiadására nem kötelezhető. A törzskönyv alperesi birtoklása mellett a
vételi jog
alapítása, illetve az elidegenítési és terhelési tilalom is biztosítja az alperesi követelést. A

törzskönyv birtokban tartása azonban nem az alperesi vételi jog gyakorlásához kapcsolódó biztosíték. Utal a törvényszék arra, hogy az 1959-es Ptk. diszpozitív rendelkezései alapján a szerződő feleknek lehetőségük volt arra, hogy az e törvényben nevesített típusú mellék kötelezettségeken kívül a szerződés biztosításának egyéb módjában is megállapodjanak. Azzal, hogy az ÁSZF I.3., I.27. pontjában írtak szerinti feltételekkel alperesi hitelezőt jogosították fel a személygépkocsi törzskönyvének birtokban tartására, ekként jártak el. Ez az önálló biztosíték (mellék kötelezettség) a szerződés további biztosítékaitól független.

A törvényszék a pertárgyértéket az egész kölcsönszerződés, illetve megjelölt részei érvénytelensége tárgyában előterjesztett kereseti kérelmekhez kapcsolódóan a jogkövetkezményként kért 656.482,- Ft marasztalási összegben állapította meg, míg a törzskönyv kiadása iránti kereseti kérelem tekintetében az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés b) pontja alapján 600.000,- Ft-ban, továbbá a „Szerződés Vételi Jog Alapítására” megnevezésű szerződés (1/F/2.) érvénytelensége tárgyában előterjesztett kereseti kérelemhez kapcsolódóan ugyancsak az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja alapján 600.000,- Ft-ban, ez mindösszesen: 1.856.482,- Ft-ot tesz ki.

A törvényszék a túlnyomórészt pervesztes felperest kötelezte az alperes javára a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) p. 81. § (1) bekezdése alapján az ügyvédi képviselettel összefüggő perköltség megfizetésére, amelynek mértékét a módosított 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapított meg.

A fenti pertárgyérték alapján az elsőfokú eljárási illeték összege az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján 117.900,- Ft (1.856.482,- Ft 6 %-a), amelyet a peres felek a Pp. 81. § (1) bekezdése és az Itv. 59. § (1) bekezdése alapján pernyertességük/pervesztességük arányában kötelesek megfizetni az Államnak külön felhívásra.

Az ítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul; a jogorvoslati tájékoztatást a bíróság a Pp. 73/A. § (1) bekezdés b) pontja és a Pp. 256/A. §, illetve alapján adta.

Szeged, 2016. május 04. napján

. Varga Annamária sk.

bíró